

קלטת 18א

[...מה שאפשר, שנוכל לכתוב את זה]

אתם כבר כתבתם את הסיפור של ה..

[לא כתבנו]

של ה"שבעה עשר בתמוז", של ה..

[אז צריך לכתוב את זה בלשון שלך איך שזה קרה, אני לא יודע

להעתיק מילה במילה מהפה שלך ולא מהפה שלי]

אצלכם הוא קודש קודשים ואצל העולם זה סיפור..

["נַח"]

ודיבורים כאלה שלא נתקבל לעולם

[עד שזה יתקבל, אנחנו נשטוף להם את המח עד שזה יתקבל]

מה זה?

בשבעה בתמוז, בשבעה עשר בתמוז ירד הפתק

[....]

זה בושה לספר דבר כזה

[מי זה? אבא]

{...}

[אלו הילדים שלך, אני לא הילדה שלך, אני יודעת]

מה?

[מה שאתה שומע, שלום אבא, מה אתה עושה?...]...

[...]....

מרים נולדה בשנת תרפ"ח

[זה, למה, למה כי אנחנו רוצים לשים את זה בחוברת בשביל כל העולם ידעו]

[חוברת על הפתק]

אני..

[חוברת..]

[מחובר עם תורות, לא סתם "נַח", אלא מחובר עם תורות מליקוטי מוהר"ן

ואיך סבא מצא את זה ועוד דברים על זה מהזוהר]

[ולהפיץ את זה לכל המדינה]

[ואז ניתן, אז אנשים יסתכלו ידעו מה זה לפחות]

נו, מה? אני לא שמעתי

[הסברתי אנחנו רוצים לעשות]

[אנחנו רוצים שאתם תספרו למרים איך מצאתם את הפתק ומתי זה היה]

[וגם תסביר מה..]

היא נולדה בשנת תרפ"ח אני מצאתי אני מצאתי את הפתק בשנת תרפ"ב

[שש שנים]

תרפ"ב אז זה לפני, לפני ההולדה שישה שנים (לא מבין)

[שש שנים לפני שנולדתי]

(לא מבין)

[אני צעירה, אתם רואים]

איי.. איי.. איי.. איי.. איי..

[גם אני רוצה שאחרי שתספר את הסיפור של הפתק

שתבאר גם את הענין הזה, שנוכל להסביר את זה]

אוי וי, ווי, ווי...

כשאני רואה איך אני נמצא, באיזה מצב אני נמצא
וגם הילדים שלי אני כבר מתבלבל ולא יודע מה זה איתי, כן
מה זה? מה זה?

אני היה לי, זכיתי לראות את רבי ישראל קרדונר והזקנים של אנשי שלומנו
ולא סתם, זה לא סתם היה לי מסירות נפש על כל דיבור, על כל פרט
אני נסעתי, אני גרתי בטבריה ולא היה לי, לא היה לי פרנסה
ואני נסעתי לירושלים בשביל לשמוע, לשמוע איזה דיבור מרבינו, נו...
[על הפתק תספר, הם רוצים לשמוע על הפתק]
על הפתק

[...]

בשנת תרפ"ב, קרוב לתענית שבעה עשר בתמוז
הרגשתי עצמי חלש, לא כל כך אבל לא, לא חס ושלום באופן חמור
ואני הרגשתי, הגיע שבעה עשר בתמוז ואני הרגשתי חלש
אז הבעל דבר התגבר עלי, גבר עלי בבוקר ביום שבעה עשר בתמוז
"אתה חלש מאד אתה צריך לאכול עכשיו לפני ה..."
אני, אני מתבייש להגיד, לספר לפני התפילה
אני לא שתיתי מים מחצות לילה עד אחר התפילה לא אכלתי ולא שתיתי
ועכשיו הגיע, בא אלי הבעל דבר ואמר לי:
"אתה צריך לאכול לפני התפילה, חלש כזה, אתה חלש כל כך"

אני שמעתי לו, לא רציתי אבל אכלתי
נו, אני אכלתי אבל כמו שאוכלים חס ושלום דברים מזיקים
אני, אני אכלתי אבל היה בלא ידיים ובלא רגליים, {..}
אבל, אבל אכלתי, אחרי האכילה ברכתי ברכת המזון והלכתי למקווה
(לא מבין) אחרי, אחרי, אחרי הסעודה
נו, יכולים להבין איך היה התפילה ואיך, באיזה מצב אני הייתי אחרי דבר כזה
אחרי שאני הייתי נזהר, ראיתי מרבי ישראל, כל תענית אפילו תענית בה"ב
(לא מבין) היה מתענה, וגם אני, ראיתי מרבי ישראל, אני גם כן עשיתי ככה
אז גם כן ביום שבעה עשר בתמוז שהיא תענית חמור מארבע תעניות
נו, נכשלתי, נכשלתי ונפלתי באופן כזה לאכול לפני התפילה?
אז לא היה, אז, אז לא רציתי לחיות
ונפלתי לעצבות כזה שלא יכולתי לדבר ולהתראות בפני אנשים
ואני הלכתי לישיבה ושכבתי בבית הכנסת, בישיבה, היה ישיבה וגם בית הכנסת
שכבתי בבית כנסת כמו מת, לא מדבר, ולא אוכל, כמו מת
ובני הישיבה.. בבית כנסת

בני הישיבה, מי שנכנס לבית הכנסת וראה את ישראל בער שוכב בעצבות כזה שהיה פחד
והם היו רגילים שאני הייתי תמיד שמח, ומרקד, שמח
והם היה להם קושיות:

"איך ישראל בער שמח? ממה הוא שמח?"

אין לו פרנסה, ואין לו לחם בשביל הילדים, והוא נוסע בכל..
על כל פנים זה הישראל בער זה לא ישראל בער שהיה, זה ישראל בער משוגע
וככה הוא הסוף של כל הברסלבים שסוף כל סוף הם נעשים משוגע
כי הם הולכים בחצות לילה לשדות, ליערות ולפעמים נפחדים
מאיזה כלב, מאיזה חיה, מאיזה גוי אז נעשים, סוף כל סוף נעשים משוגעים"
ואני הייתי בעצבות נוראה, וזה שהם אמרו ככה אז היה לי עצבות יותר
כי.. בלי שיעור, כי אני הרגשתי שאני הגורם לכל זה שהם דוברים, אני הגורם

מה זה? עצבות כזה? אפילו אם עוברים על כל התורה כולה, עצבות כזה?
על כל פנים היה לי צער גדול, היה לי, היה לי, היה קשה לי מאוד
ולא רציתי, לא רציתי לחיות
אפילו שבאים לעצבות
ראיתי שאני גורם חילול השם ביזיון לברסלב
אז היה לי התבודדות והתפללתי להשם יתברך:
"רבנו של עולם ראה המצב שלי, אמת אכלתי, עשיתי מה שעשיתי
אבל אני רוצה תשובה, אני, תרפא אותי ותוציא אותי מהמצב הזה, מהעצבות הזה
כי אני גורם חילול השם, לחילול השם לברסלב"
אז אני בכיתי לפני השם יתברך בבית הכנסת ואמרתי:
"רבנו של עולם תרפא אותי שאוכל לצאת מן העצבות
נכנס לי מחשבה תקופה, כמו, כמו מי שנכנס בראש שלי, במח שלי
ואומר לי בהמחשבה, אומרים לי:
"תכנס להחדר שלך" החדר, אני הייתי בבית כנסת והחדר שלי היה ליד בית הכנסת
"תכנס לחדר שלך ותפתח את ארון הספרים ותיתן ידך על איזה ספר
ותוציא אותו ותפתח אותו ושמה {...} תמצא רפואה לנפשך"
אני רציתי רפואה, נו, והתפללתי, אמרתי מחשבה זה, מאיפה המחשבה שלי זה דבר רציני?
אז אמרתי מה אני, אני אעשה, אני אעשה זה ונראה מה, מה, מה שיהיה נעשה מזה
אז עשיתי כזה נכנסתי מבית הכנסת לחדר שלי ופתחתי את הארון ונתתי..
כמו שאמרו לי ונתתי ידי על איזה ספר והוצאתי אותו, ופתחתי אותו
והיה שמה הפתק הזה
אני ראיתי רק חתיכת נייר ולא ידעתי מה (לא מבין) בספר יכול להיות סימן בשביל
לידע איפה אני לומד אני לא שמתי לב לזה, ראיתי חתיכת נייר
על כל פנים אחר כך התחלתי, ראיתי שיש שורות כתובות
התחלתי לקרוא וראיתי מה שכתוב "תלמידי היקר" (לא מבין), כן
ו.. כן ו"נהנתי מאד מעבודתך"
זה העצבות, השיברון לב שהיה לי על העבירה שלא עשיתי תענית בשבעה עשר בתמוז
הוא "נהנתי מאד {מעבודתך}" זה, זה "נהנתי מאד מעבודתך"
וסימן.. אחרי כל הפתק החתימה "ג' נח"
"וסמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה"
י"ז בתמוז, ביום י"ז בתמוז? יאמרו..
מזה משמע שהפתק נכתב עוד לפני שבעה עשר בתמוז הוא אומר לי:
"סמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה"
על כל פנים אני קראתי את זה
וכמו שהייתי מקודם בעצבות כזה קיבלתי שמחה מזה, מזה, מזה הפתק
שמחה כזה שלא מעולם הזה
העצבות לא עולה שום ערך נגד השמחה, השמחה כזה שלא..
התחלתי לרקוד בחדר שלי, והישיבה למדו בישיבה ואמרו ש:
"הו, המשוגע נעשה שמח, (לא מבין) הוא נעשה שמח אבל הוא מרקד"
אז כולם נכנסו לחדר שלי וראו את הדבר כזה שאני מרקד אני לא שואל אותם
אני מרקד ושמח כזה, נתבטלו
טוב הם הוציאו אותי מהחדר כמו.. כן
ועמדו עיגול ואני הייתי באמצע ורקדתי כמה שעות בלילה
ונעשו עייפים, הם עמדו זמן רב כזה, אז הם אמרו:
"הוא לא יתעייף הוא יעייף אותנו, אין לנו כח יותר"
יותר אז הם הלכו ואני רקדתי לבדי

על כל פנים זה דבר שאי אפשר לתאר, לספר
 העניין של העצבות שהיה לי והשמחה עולה.. והיה שמחה כזה
 והיה לי רפואה, הפך העצבות, נכנסתי לשמחה כזה והיה לי רפואה על כל ימי חיי
 וכל פעם שעבר עלי מה שעבר, איזה עניינים מה שעובר על האדם, נפילות, הירידות
 אז תכף לקחתי את הפתק וקראתי אז כבר היה רפואה
 [רבי ישראל אבל מה המשמעויות של הפתק?]
 המשמעויות של הפתק?
 [אני מדבר על הגאולה]
 המשמעויות של הפתק הוא, הוא התחזקות כזה שלא היה..
 הליקוטי מוהר"ן מול ההתחזקות, כל התורות הם.. כל התורות יש בהם עניינים
 יש בהם רק התחזקות, רק התחזקות
 לא להתיימש, ולא.. כן ולהתחיל בכל רגע מחדש, כן
 נו, ואני יודע מזה ואני לומד את זה והלכתי עם זה
 ופתאום נפסק ממני כל הכח הזה על ידי הנפילה, על ידי האכילה של שבעה עשר בתמוז
 ולא היה, ולא עזר לי שום דיבור מרבינו בעניין..
 אני נפלתי בחושך כזה שלא היה לי שום רפואה
 [מה זה "עליך אמרתי"? מה המשמעות של "עליך אמרתי"?]
 "ועליך"
 [האש שלי]
 ..[...]
 ..כמו שאתה "עליך" אכלת, עשית דבר כזה ואתה, ואתה כמו שאתה
 "ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טלען ביז משיח וועט קומען"
 איי, איי..
 [תגיד את זה יותר ברור אבא]
 אה?
 [רבי ישראל, אני חושב שזה..]
 [תגיד את זה ברור]
 [משמעות יותר גדולה, שאתה תזכה לראות את הגאולה]
 אני לא יודע להגיד פירושים רק בפשטות, ופשוט הוא גם כן.. הוא זה
 "עליך אמרתי", אבל אם חס ושלום לא, לא, לא יהיה..
 כל הדיבורים של רבינו, אנחנו רואים שהם קיימים, הם קיימים לעד, כן
 וגם הדיבור הזה, אבל אף על פי כן יכול להיות חס ושלום
 על ידי איזה פגם, או על ידי איזה חטא {יהיה, יהיה לך}, חס ושלום {...}
 יכול להיות מה שיהיה, כן
 ואני, אני אהיה החייב, כי יהיה חילול השם, כתוב: "עליך אמרתי מיין פייעריל.." {...}
 [מה זה המשמעות של "נְבִיחַ"?]
 אה?
 [מה זה "נְבִיחַ"]
 "נְבִיחַ", בזמן שמצאתי את זה וקראתי את זה וזה שימח אותי
 בל לא ידעתי מה, ראיתי שזה פלא כזה לא יותר אבל לא ידעתי מה...
 ...אבל לא ידעתי מה, ראיתי שזה פלא כזה, לא יותר
 אבל לא ידעתי מה היא, מה? כלום, שום פרטים
 מה? אני קראתי, קראתי כמו, כמו ילד קטן שלא יודע כלום
 "נְבִיחַ נְבִיחַ נְבִיחַ מאומן", לא ידעתי יותר רק מה שכתוב
 [מה זה עכשיו? עכשיו אתה יודע]

אחרי שאתה נתקרבת אלי, ואתה עוררת אותי:
"צריכים לפרסם את זה"

זה היה בסוד לא ידע מזה שום בן אדם, אני סיפרתי לך מזה הסוד
ואמרתי: "זה צריכים, עד עכשיו הוא ישן עכשיו אני לא נתן, לא אתן לכם שינה
די, זה צריכים לפרסם בכל העולם עניין הזה, עניין הפלא הזה"
[אבא, אבל מה אתה חשבת?]

אה?

[כשמצאת את הפתק]

נו

[מה חשבת? מה זה? מאיפה זה בא? מה חשבת?]

כמו שהוא בפשטות, כתוב החתימה של רבינו

[כן]

הוא כתב אלי "נַחַם נַחֲמָן מֵאֻמָּן"

[קיבלת את זה, שזה הוא שולח לך]

אה?

[כי זה מכתב שהוא שולח לך, ומתכוון אליך]

כן

[זה..]

הוא נותן לי סימן, "סימן שבעה עשר בתמוז.."

[מה הסימן?]

דבר שאף אחד לא ידע מזה

[אה, אה]

כן

[רק אתה.. בינך ובינו..]

אז אני ראיתי שזה אלי, אבל מקודם לא כתוב לישראל בער אודסר

[נכון, לכן אני שואלת]

לא כתוב {...} רק "תלמידי" לא כתוב שם, לא כתוב מי, כן

ובאמת זה כתב מרבינו ועם כלליות

כל התורות, וכל השיחות, וכל מה שעובר על כל אחד ואחד, זה

זה עניין רבינו הוא, הוא לא לאדם אחד, לכל אחד ואחד מישראל, לכל ישראל

[נכון]

כן, אז זה גם זה הוא כלליות "מאד היה קשה לי לרדת אליך"

אז לא אלי, אליך ואליך, הוא כתב לכל אחד, כן

[...]

"להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך.."

כל הפתק הוא מדבר לכל אחד ואחד

[אבל יש דבר בפתק שאף פעם לא נתגלה בבירור, העניין של ה"נַחַם"]

עניין ה"נַחַם" זה נתגלה רק בהפתק

זה היה סוד, סוד מכל העולמות, לא נגלה, לא נגלה בעולם דבר כזה

רק בהפתק החתימה הוא, הוא מגלה לכל העולם

שהשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע {שעתידי} להתגלות..

[מה שהזהר מדבר]

בביאת משיח

[מה שהזהר מדבר, ורבינו מדבר]

שיחזיר כל העולם להשם יתברך, לתורה

הוא, הוא, הוא בעל הפתק, הוא רבינו הקדוש

מה שחתם עצמו "נַחַם נַחֲמָן"

ופשוט זה "נַחַ"

כפול זה "נַחַ"

פשוט - "נַ"

כפול - "נַחַ"

משולש - "נַחֲמָ"

מרובע - "נַחֲמָן"

כן, שזאת אומרת שהוא מגלה לנו שהוא זה השיר שיתגלה לעתיד? - הוא זה השיר

כל תורה מליקוטי מוהר"ן, וכל דיבור שגילה בעולם אז, אז זה, זה השיר

שעל ידו יבוא, יהיה התיקון לעולם

[אבל איך זה מלובש על י'ה'ו'ה?]

אה?

[איך זה מלובש על י'ה'ו'ה?]

מה י'ה'ו'..? אה..

[איך ה"נַחַ" מלובש על י'ה'ו'ה?]

י'ה'ו'ה? שם השם, שם השם י'ה'ו'ה' משותף עם השם של רבינו, ככה הוא כתב בתורה

הוא כולם.. כן

ככה הוא מגלה "שם השם משותף בשם הצדיק"

"אם שם הצדיק מתפרסם בעולם, מתפרסם השם יתברך בעולם, את האמונה, את התורה"

כן, זה הכל תלוי בפרסום שם הצדיק

ופה הוא חותם שהוא זה הצדיק של השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע הוא, הוא, הוא

וגם {בעצם} לא, בכל הפתק לא, לא כתוב למי הוא כותב את זה

ויכולים לחשוב הכל, כן

אבל רק בסוף הוא מגלה סימן, סימן שבעה עשר בתמוז

דבר שרק אני ידעתי ואף אחד לא ידע, לא ידע מזה

אז שזה סימן אני יודע שהוא, שאני הייתי הגורם לזה

על ידי העצבות, על ידי העצבות שלי, על ידי השיברון לב שלי שהיה לי על העבירה

אז נעשה, נעשה מה שנעשה, נעשה מזה..

[ומה, מה פירוש הסוד "מלא וגדיש מקו לקו פ'צ'פ'צ'י'ה'"]

זה, זה עניין..

[לפי מה שאתה יכול להסביר]

עניין, עניינים נסתרים מה, מה שאי אפשר..

[מה שאתה יכול בכלליות]

בכלליות..

אי אפשר, אי אפשר

על כל פנים רק בדרך כלל "מלא וגדיש מקו לקו"

"מלא וגדיש" זה גם כן עניין, עניין כזה "מלא וגדיש"

"מלא", לא רק "מלא", "גדיש", כן

[.....]

נו, מה עוד? אבל יש עוד, עוד "גדיש", עוד, עוד "מלא וגדיש", "מקו לקו", כן

אז "מקו לקו" זה עניין, עניין נעלם כזה שהוא יותר מבקיא, יותר מ"מלא וגדיש"

וגם כן "מלא וגדיש מקו לקו" הוא מלא, מלא נקודות, נקודות הרבה, נו

אני, אני לא יודע, רבינו הקדוש כותב "בחיזוק עבודה תבינהו"

[ומה העניין של ה"פ'צ'.."]

ה"פ'צ'" זה עניין ראש השנה של רבינו

נזכר בהפתק שאני יש לי ידיעות מהעניין ראש השנה, ראש השנה שלי, יותר מכל העולם

ו"מלא וגדיש מקו לקו", פ'צ'פ'צ'יה"ז זה ראש השנה
 [המלאך הממונה על זכויות של עם ישראל]
 יוא, המלאך הממונה על התקיעות, על התקיעת שופר
 [וזה אותו גימטריה כמו "נַח", "נַח" זה 355 וזה 355]
 כן, וגם כן.. בא על מחשבתי הדבר הזה:
 פ'צ'פ'צ' זה עולה 140, תראה
 [פ'צ'..]
 פ'צ' זה 70
 [כן]
 70 ו70
 [140]
 מאה וארבעים, אז, אז השם של רבינו..
 [למה?]
 [פ' זה..]
 השם נחמן, השם..
 [פ' זה שמונים צ' זה תשעים]
 [תשעים ועוד שמונים זה 170]
 [170]
 מאה ושבעים
 [כן]
 מ.. לא..
 [רגע]
 70 ו70 מאה וארבעים
 [איך 70 ו70?]
 {..}
 [צ'..]
 פ'צ' זה 70 פ'צ' 70, לא?
 [לא, לא]
 [לא, פ' זה, זה..]
 פ'צ'.. נו, 80
 [80]
 נו
 [וצ' זה 90]
 90
 [וביחד מאה, מאה ו..]
 מה מאה?
 [180]
 [170]
 [170]
 אה, מאה..
 [170]
 מאה ו..
 [170]
 אה.. אז טעיתי, טעוטי, טעיתי
 מאה ושבעים, מאה ושבעים מאה ושבעים {..
 [340]

אה?
 [....]
 שלוש מאות וארבעים
 [340]
 אבל לא.. אז, אז טעיתי
 [.....]
 [רגע אולי רגע, רגע אולי אפשר בגימטריה קטנה, לא, גם כן לא]
 [כן, כן זה גימטריה משה]
 כן, כן, פ'צ'פ'צ' זה..
 [..... גימטריה משה]
 [רגע, רגע שקט]
 אני חשבתי שזה כמו אתה, 70 ו 70 פ'צ' זה 70
 [כמה זה...]
 מאה ושבעים
 [מאה ושבעים]
 [מאה ושבעים]
 [345 וזה גם כן 345]
 [זה 355, זה מלאך הרחמים של....]
 אוי, כן..
 ..אני נסעתי לירושלים והייתי שמח ובאתי, חזרתי מירושלים
 והיא הייתה, מצאתי אותה חולה כזה.. רחוק מן החיים, חולה כזה
 אז אישתי אמרה לי:
 "אתה גרמת לה את זה, אתה גרמת לה זה
 היא התגעגע אחר כך ונכנסה למחלה, למחלה כזה"
 היא התגעגע אחרי אבא, כן
 וברוך השם היא חיה
 [אני רדפתי אותו..
 [עכשיו זה יילך מהר..
 [הייתי הולכת..
 [עכשיו..
 [אחריו לאן הוא הלך..
 [....]
 [הוא היה נוסע לירושלים הייתי באה עד לאוטובוס, הוא היה זורק אותי]
 [....]
 [גם לבני ברק..
 [עכשיו..
 [וגם למירון, אותו דבר הוא היה זורק אותי]
 [עכשיו זה יילך מהר, עכשיו]
 [שהייתי קטנה, היה לי חסר אבא, לא היה בבית בכלל]
 [....]
 [כשהיה בבית, מה היה בבית? היה בא לאכול, להחליף בגדים, לישון לילה, והיה שוב בורח
 אז הייתי אותו, הייתי הולכת אתו עד לאוטובוס, לא היה, אתה יודע
 ואז אנחנו באים למטה, ואגד הייתה למטה ממש ברחוב הראשי, הייתי באה איתו עד לאגד
 והייתי רוצה לעלות למעלה, היה עומד שם, היה אחד שהכיר אותנו, היה.. "חיים שפר"
 אוי וי..
 ["תוריד אותה, מען זארוף (תוריד אותם), מען זארוף, תוריד אותה"]

הוא לא רצה לקחת אותי, הייתי עומדת עד שהיה נוסע
 {...}
 [תמיד רדפתי.. גם בירושלים]
 חכמות העולם הם חושך כזה שיכולים לכסות נס כזה
 [אל תדאג..]
 רואים, רואים דבר פלא כזה שלא נשמע מעולם
 [אני כל היום מקבל טלפונים..]
 לא נשמע מעולם פלא, פלא זה דבר כזה שהצדיק אחרי מאה ושבעים שנה..
 [.... תן לנו חומר שיסביר לנו מה זה? עד הסוף לידי
אני יכול הראייה השכלית, לא סתם ה.. תן לנו חומר רקע, חומר לחשוב..
 אנחנו נעשה כזו חוברת, ניקח תורות מ"ליקוטי מוהר"ן"
 שמדברות על "שם הצדיק ושם השם" ואחר כך את ההתקרבות מ"אב"י הנחל"
 וההמשך שזה הפתק הזה אז יקבלו תמונה שזה לא סתם פתק]
 תבהיר את זה
 [מי שעומד מאחורי זה..]
 תעשו אתם את זה
 [אנחנו נעשה דבר יפה, יש עכשיו מחשב..]
 העיקר לא אני העיקר ה"ליקוטי מוהר"ן", הדיבורים מרבינו
 [אנחנו נביא, נביא שלוש תורות..]
 [אבל חשוב שיתפרסם לעולם איך מצאתם את הפתק, העולם צריכים לדעת]
 [אנחנו נביא..]
 נו, אז אני גמרתי כבר?
 [כן, כן גמרתי]
 אה?
 [גמרתי, גמרתי]
 כן?
 [זה הכל]
 [אתה יכול לעשן סיגריה תקבל בשביל זה]
 זה היה לי רפואה, אמרו לי:
 "תפתח את הספר ותמצא, שמה תמצא רפואה לנפשך"
 והרפואה נמשכת כל ימי חיי
 [.....]
 וכשקיבלתי מכה תכף לקחתי את הפתק ונתבטל הכל נתבטל {לתמיד}
 [עוד שלושה חודשים בעזרת השם יהיה לנו כבר צילום ואחרי זה נתקדם הלאה]
 לא, לא
 [תגיד לי מה החדשות עם הזה שהיה עם ה..]
 [עם הגויה עשינו עבודה, עבודה, עכשיו אנחנו מחכים לחוזה..]
 אוי, אני..
 [יש לי חבר כנסת מש"ס שעזרתי לו בישיבה שלו "תורה מ.."]...

...[לעשות לך קפה]

{....}

[נו, תמשיך]

אז אני קיבלתי חותם של שיגעון, של משוגע

כל הישיבה נכנסו לעיר, כל אחד לבית כנסת שלו וסיפרו "בשורה טובה":

שהברסלבר נעשה משוגע, אבל משוגע כזה שאין כמוהו
שלא יהיה לו שום תרופה לא יהיה לו.."
הם סיפרו את המעשה איך שהייתי פתאום בעצבות כזה ואחר כך שמחה כזה
ורקדתי כמו משוגע, על כל פנים קיבלתי שם בכל העיר:
"שישראל בער הברסלבר נעשה משוגע", כן
אז רב מוטל, רב מוטל מסלונים, אני הייתי שכן שלו כמו חדר ליד חדר שכן, כן
הוא נתן לי את החדר והוא נתן לי הכל
על כל פנים הוא, הוא, הוא אהב אותי כמו בן יחיד
אני הייתי, היה לו שתי בנות ואני הייתי הבן השלישי אני הייתי יותר {...} אצלו יותר מהבנות שלו, כן
הם הרגישו את זה, הם, הם ידעו, כן
אז הוא אהב אותי אבל אחר שנעשיתי ברסלב והוא היה מתנגד והוא אמר לי:
"תזהר מאד ברסלב לא"
אז, ולא שמעתי לו
אבל אף על פי כן השמחה לא נתקלקלה, האהבה לא נתקלקלה
והוא שמע, הוא הלך להתפלל מנחה הוא שמע בבית הכנסת שכל הבני הישיבה הם מספרים
שהברסלבר נעשה משוגע כזה, כן
הם סיפרו על העצבות והשמחה {ולא ידעו} מה זה העצבות ומה זה היה שמחה
אבל קבעו: "הוא נעשה משוגע כזה"
אז הוא שמע את זה וכולם מספרים "על פי שנים עדים יקום דבר"
והם היו הרבה, הרבה כולם אומרים ככה אז הוא היה לו, היה לו צער גדול
הוא לא רצה לשמוע לי, {אם היה}
"נו, הברסלבר נעשה משוגע, אבל מה, מה עושים עכשיו?"
אז היה בצער גדול אז הוא, הוא הלך הביתה כדי לראות את המשוגע
לדבר איתי, והוא הלך בפחד, הוא נכנס אלי בפחד
"משוגע יכול להכות, יכול.."
אז הוא נכנס והתחיל לדבר איתי ודיברתי אותו והוא הרגיש, הוא ראה שאני לא משוגע
כשרואים בעיניים, יהיה מאה עדים..
אז הוא אומר לי, מספר לי:
"שבכל העיר קיבלתי שם של משוגע, כולם מספרים שאתה משוגע
היית בעצבות כזה ואחר כך שמחה כזה, מה אני רוצה {...}..
אני רואה שאתה לא משוגע תספר לי כל המעשה של העצבות והשמחה
מה זה היה {...}", כן
סיפרתי לו את המעשה של שבעה עשר בתמוז, כן, מה שהיה בשבעה עשר בתמוז
והוא שמע כל, כל המעשה, כל הסיפור
מה שהיה העצבות, מה שהיה השמחה ואז מצאתי את הפתק וככה היה
אמרו לי במחשבה, אמרו לי שאפתח את ה..
הכל, כל המעשה סיפרתי לו והוא שמע כל המעשה והתחיל {...} התחיל לצחוק
רב מוטל אתה לא היכרת אותו
[לא..]
[את הילדים שלו אני מכירה]
הוא, הוא היה איש קדוש, למדן גדול, ירא שמים והוא לא צחק שום פעם
אני הייתי אותו כמה שנים בביתו כמו, כמו בבית שלי ולא ראיתי, לא ראיתי אף פעם שהוא יצחק
יש לו בנות, יש לו.. אם הם מספרים איזה דבר
רק אם הוא.. צחוק, כל הצחוק שלו {היה מה שעשה, כמו, כמו איזה שעושים ... צחוק}
[..
אבל לא צחוק

והוא שמע את המעשה הזו התחיל לצחוק, צחוק כזה שנשמע כל השכנים ושרה הבת שלו היא גרה אחרי החתונה גם כן בשכנות והיא שמעה את האבא היא הכירה את הקול שלו והיא שמעה..

[שהוא צוחק]

שהאבא שלה, שאבא שלה..

[צוחק כל כך]

צוחק היא לא הבינה מה, היא לא שמעה כל חייה, כל ימי חייה

שאבא יצחוק אז היא נבהלה, היא..

[חשבה שגם הוא השתגע]

כן

[היא ראתה גם אותו]

כן, כן, אז היא באה אל הדלת והוא היה..

[..]

מחזיק את המעיים שלא יצאו וצחק כזה, והיא עמדה וראתה מה..

אז היא אמרה לו:

"אבא מה זה אתך? מעולם לא ראיתי צחוק כזה, צחוק ממך מה, מה, מה זה? מה קרה?"

אז, אז הוא צחק..

[עוד יותר]

יותר, הוא ראה שהוא בסכנה, {...}

אז לא היה יכול לדבר, אז הראה לה עם היד

[היד, תלכין]

כן, תלכין, כן, היא הבינה היא לא.. היא הבינה שזה הוא לא יכול לדבר והוא בסכנה

אז היא הלכה, היא הפסיקה לשאול, הלכה

אוי, צחוק כזה לא שמעתי, עד עכשיו עוד לא שמעתי צחוק כזה

אחר כך הוא לא, הוא היה מתנגד גדול את אמר לי:

"ישראל בער אתה מאמין שזה מן השמים, שזה נפל מן השמים? מה אתה חושב?"

אמרתי לו:

"כן"

אמר לי:

"אם כן אני אראה לך שאתה טועה

בכל הדברים, בכל העניין של בר.., אתה טועה

אני אראה לך מי שכתב את זה"

אז אמרתי לו:

"טוב, תראה לי"

כן, והוא היה..

[עשו ממנו צחוק, אתה מבין, שמישהו הכניס לו את זה]

כן

[הוא אמר לו תראה לי אם אתה חכם כזה תראה לי]

כן, "תראה לי"

"אז אני אראה לך"

אז הוא בדק

[כל ברי הישיבה..]

כל בני הישיבה המומחים שיכולים לחשוב עליהם דבר כזה, וגם אפילו פשוטים

כל הישיבה הוא בחן, ובדק וחקר, אף אחד לא יודע מזה אפילו דיבור אחד

אפילו אם אחד יגיד שהוא עשה זה - "מה כתוב שמה?"

וכל.. וכן, והוא.. על כל פנים..

[בשביל זה הוא שאל ככה, סבא אומר ש....]

הוא שאל את כולם
[..אף אחד לא ידע]

ולא מצא, אז הוא התבייש בפני, אז הוא אמר לי, הוא סיפר לי:
"אני חקרתי ולא מצאתי אף אחד, אז מעכשיו אני מבטל את כל ההתנגדות שלי על ברסלב", כן
[אתה יודע מה זה הפתק הזה? שהוא..]
קירב אותו, כי הוא היה מתנגד גדול, אהב אותו נקודה, אבל התנגד לו יחד אם זה אתה מבין?]
[כן, כן]

[אבל מאז זה שהוא ראה שהוא דובר אמת ושהוא אין לו שום עניינים...]
[הוא, יותר מזה, סבא אמר לי שהיו לו מצבים שהוא היה חי בדוחק, והוא היה כבר אדמו"ר]
.... אני הייתי רק הולך אליו ואומר לו ברמז שאין לי, הוא היה ממלא אותי
כסף, מה שאני רוצה, רק לא רציתי שיגידו שרבי ישראל חי מאיזה אדמו"ר]
[.....]

[שלא יהיה רמז שאני מקבל כסף מאיזה אדמו"ר, ואני איזה תלוי בו
שיגידו רבי ישראל חי מאיזה אדמו"ר]
[סבא סיפרתם שר' מוטל הוא ראה אותכם הולכים למירון אז הוא ליווה אותכם קצת לכיוון מירון]
כן הוא ליווה אותי, אני הלכתי למירון אז הוא ליווה אותי כמו, כמו גאון
שהוא, הוא נוסע מהעיר אז הוא ליווה אותי, הוא ליווה אותי רחוק, כן
באהבה כזה, בשמחה כזה, רב מוטל
אבל אף אחד לא ידע, לא ידע רק אני והוא, כן
[הוא היה מבוטל]
[..]
[..]

[הלכנו עד מירון כולנו, כל הילדים (לא מבין) לא נתנו לנו]
[ש..הוא רצה, הוא היה, הוא אמר לי שהייתי במצב כזה קשה שאם הייתי אומר לו
תן לי לירה, תן לי מאה לירות, תן לי אלף לירות, תן לי אלף דולר, חמשת אלפים
הוא היה נותן, אבל סבא אמר אני לא רוצה שידעו שאני מקבל פרנסה מאיזה אדמו"ר
ולא ביקשתי ולא כלום]
[אבל יש ילדים שלא סולחים לו, תדעו לכם]
[אנחנו נראה בסוף, היום לא סולחים לו נראה איך כשיגמר התיקון]
[אני תמיד ראיתי את זה אחרת, אני היום, בכלל הייתי שונה מכולם, לא שהייתי כל כך...]
[הוא יודע את זה, הוא יודע את זה שלא סולחים לו?]
[מה?]
[הוא יודע, הוא אמר לי, הוא אמר לי שיש ילדים שמקפידים עליו]
[אף אחד לא אמר לו את זה]
[הוא אמר לי, יש ילדים שסבלו ככה עד היום הם סובלים ומקפידים עלי]
[.....]

[אני באתי למקום ולא ידעתי לחתום את שמי, מי אשם מי?
הוא לימד אותי גרמנית הוא לימד אותי במקום עברית]
יצחק, יצחק
[גרמנית]
[תשמעי עכשיו, תשמעי עכשיו]
יצחק, אתה מכיר את יצחק?
[.....]

הוא סבל הרבה שנים {בזמן קצר עוד מעכשיו, זמן קצר ...}
הוא, הוא יצא מזה, הוא סבל כאב ראש מהרעב, מן הרעב

[הוא היה מקפיד עליך נכון?]
הוא... כן
[ופנחס לא היה יכול לישון בלילה..]
[.....]
[פנחס לא היה יכול לישון בלילה, מין הייסורים, אז כל פעם {...} באמריקה
הוא היה אומר פנחס אתה זוכר שלא היית יכול לישון בלילה?..]
הם היו בסכנה
[מה, אתה יודע מה שהיה אצלי, היה בא אלי, השכנים היו חושבים יש לי מת בבית
יש לי מת בבית]
[למה?]
[הוא התפלל, בכה, צעק]
[הוא צעק על כל תל אביב]
[כשרקדו לא שמעו, כשהוא בכה וזה אז הם שמעו אותו]
[...]
[אז היו שואלים, "יש לי איזה מת בבית?" אמרתי, "לא יש אחד מאד חי"]
[לא, פעם הוא סיפר לי שהוא עלה לכם על הגג, על הגג לפני שלושים שנה אני לא יודע בדיוק
עשרים וחמש אני לא יודע את הזמן, אז {...} הוא צעק צעקות על כל תל אביב]
אה, אה, אה, אה..
[הוא עלה על הגג..]
[עם פתק כזה לחיות זה לא קל, זה התחייבות גדולה]
רב יום טוב..
[אם בן אדם מאמין בזה]
רב יום טוב זלוטניק, אתם שמעת מרב יום טוב זלוטניק
הוא ליטאי, הוא התקרר לרבינו
היה לו אחים רבנים והם אמרו עליו שהוא משוגע, הוא נתקרב לרבינו ו... כן
[זו באמת חסידות קצת לא נורמלית, בינינו]
[מה?]
[החסידות ברסלב]
[היא היחידית שנורמלית]
[חסידות שנורמלית]
[היא לא נורמלית לעולם..]
[לא, לא נגיד לא נורמלית, היא יוצאת דופן, בוא נגיד יוצאת דופן]
[כלפי העולם]
[היא יוצאת דופן משום שהדרישה...]
[אין המשך לרבי, **קראו להם: "החסידים המתים"**, החסידים המתים קוראים להם..
[.....]
[חסידי ברסלב זה חסידים מתים, כי אין להם.....]
[אבל אני אתן לך תשובה, רבינו אמר משפט: "**גדולתנו ותפארתנו** יראה.."
"**גדולתנו ותפארתנו**..
[לעתיד לבוא, זה התשובה]
יראה לעתיד לבוא כשמשיח יבוא
[הו, אז יראו מה זה ברסלב, עד אז זה רק חקירות ושאלות, וקושיות כשיבוא משיח..
[כשרדפו, כשרדפו את רבי נתן, הוא סיפר לנו שרבי נתן, מצא, מצא אותו רב נחמן מטשארין
מצא אותו שר בשדה, ביער "גדולתנו ותפארתנו יתגלה לעתיד על ידי משיח צדקנו"]
[רק לעתיד לבוא יראו מה זה רבינו, אבל אני רוצה שהוא יקדם את זה כבר
שיהיה ספרים, כי כבר נגמר לי הכח, אין לי כבר כח, שיגמר]

[לך אין כח תגיע לגילו ותגיד אז שיש לך גם עוד כח]
[אני לא אגיע לגילו, אני כבר]
[תגיע לגילו, אתה לא תעשה, {...} את הרבע ממה שהוא עבר]
[אני לא רוצה לעשות כלום רק שיגמור כבר]
מי שמע דבר כזה
איש יהודי הוא הולך לעשות חתונה לבנו, לקבלו..
[.....]
באבנים להרוג אותו, כן, מי שמע דבר כזה?
[ציפורה סיפרה לי..]
הם כולם ברחו
[..היא אכלה קליפות אבטיח מפחים, היא סיפרה לי, אבל זה הכל בחשבון
מה את חושבת, אני רוצה לדעת, לראות כבר את הסוף]
[אז אני רוצה להגיד לכם, אני לא יודעת, אני ראיתי את זה לגמרי אחרת, אני הכל קיבלתי...]

סוף קלטת 18א